

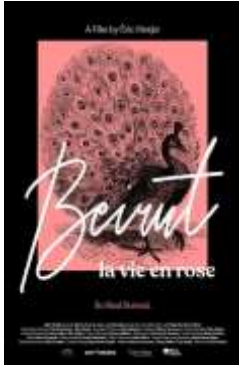
18a edició

Cinema de la Mediterrània i del Llevant

BEIRUT, LA VIE EN ROSE

Direcció: Èric Motjer

País: Espanya (2019)

Fitxa tècnica

Guió Albert F. Arcarons, Ferran Calbet, Èric Motjer **Música** Eloi Casellas **Fotografia** Èric Motjer **Interpretació** Documental **Durada** 73 min **Gènere** Documental **Distribuidora** Films Transit Internacional **Llengües** Anglès, francès i àrab, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

En una de les regions políticament més inestables del món, els protagonistes, quatre dels membres més importants de l'elit cristiana libanesa, són els últims representants d'un Líban que va ser la 'Suïssa de l'Orient mitjà'.

Nota del director

Una trobada fortuïta i inesperada una nit a Beirut amb la Viviane, una de les protagonistes, ja fa uns quants anys, va desencadenar aquest documental. A través d'ella vam descobrir progressivament una part oculta i a la vegada fascinant de la societat libanesa. La Viviane, cronista d'aquesta elit per a la revista *Mondanité*, ens va presentar a desenes de persones que formen part d'aquesta exclusiva part de la societat libanesa. La nostra condició forans va afavorir les primeres trobades amb els protagonistes.

L'accés únic que hem aconseguit progressivament a aquest grup social ens ha situat en una posició privilegiada. L'aposta per narrar una història des de la inusual perspectiva de l'elit, i de submergir-se en la vida d'uns personatges que, amb els seus matisos i contradiccions, sovint ignorem la seva forma de veure el món, converteix *Beirut, la vie en rose* en un documental únic. La pel·lícula no és, però, un retrat simpàtic de l'elit libanesa, sinó que aposta per una narrativa crítica amb molts dels posicionaments dels seus membres davant d'un context de conflicte i desigualtat.

La societat libanesa ha desenvolupat una forta resiliència a la inestabilitat quasi perpètua dels últims 40 anys que pateix el país —i la regió. L'elit cristiana sembla estar atrapada en la polarització de l'Orient Mitjà, i en conseqüència sembla també estar perdent pes econòmic al Líban. Com totes les elits, viuen en bombolles aïllades del fràgil ordre social en què viu el país. Aquest extracte de la Viviane a la pel·lícula resumeix algunes de les idees anteriors:

—“El problema es que cada vez hay menos cristianos y son los cristianos los que aportan esta idea de burbuja y felicidad en la ciudad.”—

El film es submergeix en una realitat que sovint no apareix als mitjans de comunicació, i a la qual l'espectador o espectadora no acostuma a tenir accés. És una pel·lícula que te rellevància en tant que narra un període únic a l'Orient Mitjà des d'una perspectiva inèdita. Al mateix temps parla de temes universals com les conseqüències de la guerra o el conflicte, la desigualtat de classe, l'hedonisme i la decadència.

La cura del tractament visual i la constant ironia he volgut que contribuïssin decisivament en la percepció del contingut, ja que reforcen els contrastos a què s'enfronta l'espectador o espectadora, i donen forma al retrat d'una bellesa incòmode.

Èric Motjer Director i director de fotografia

“Beirut, la vie en rose”: festivals i premis

- Docs Barcelona 2019 (Espanya)
- Red Sea International Film Festival 2020 (Aràbia Saudita)
- Arab World Film Festival 2020 online (Brasil)
- Middle East Now Festival 2020 (Itàlia)
- Maui Film Festival 2020 (Hawaii, EUA)
- Arab Film Days 2021 (Noruega)
- Lebanese Film Festival Australia 2022 (Austràlia)

Èric Motjer

Filmografia com a director

2019 *Beirut, la vie en rose*

2017 *Kursaal, la força de la gent*

2011 *Minut de glòria* (curtmetratge)

Biografia

Èric Motjer va estudiar producció de vídeo i cinema a l'IDEP (Barcelona) i realització de documentals a EICTV (Sant Antoni dels Baños, Cuba). Té un màster en Cinema Documental i Societat i un màster oficial en Cinematografia, tots dos per ESCAC (Universitat de Barcelona). Treballa com a director de fotografia, disseny de producció i *fixer* independent per a diferents produccions nacionals i internacionals, com ara documentals, vídeos musicals, televisions i festivals de cinema. El 2011 va dirigir el seu primer documental *Minut de glòria* i el 2017 va dirigir el documental *Kursaal, la força de la gent*. Des de fa cinc anys treballa per a festivals de cinema com el DocsBarcelona i el Manlleu Film Festival, un festival de curtmetratges que dirigeix des de 2018.

Organització:

En conveni amb:

